

INDRUKKEN VAN DEN HOOFDREDACTEUR

Schriftgezag en Wetenschap

EENIGE MAANDEN GELEDEN HIELD PROF. DR. G. Ch. Aalders ter gelegenheid van den „Vrije-Universiteitsdag” een zeer belangrijke rede over: „Schriftgezag en Wetenschap.” Zeker een onderwerp voor onzen tijd; en de behandeling van het onderwerp op een wijze zooals geschiedde, vindt weerklank in ons hart.

Prof. Aalders wees allereerst op een geschrift van Dr. Cramer: „De Heilige Schrift het Woord van God,” waarin het Schriftgezag omschreven wordt als het gezag, niet van het Bijbelboek, maar alleen van de stem Gods voorzoover wij die in de Schrift hooren.

Prof. Aalders gaf daarop zijn standpunt, dat hij met vele anderen inneemt inzake het Schriftgezag, in de volgende uitspraken weer: „Het gezag der Schrift moet door ons erkend worden, doch het ontstaat niet door die erkenning, en wordt daardoor niet grooter en steviger. De H. Schrift is het woord van God, en wat God zegt, heeft onvoorwaardelijk gezag, omdat God het zegt. Met de redeneering, dat het gezag der Schrift, gelijk sommigen leeren, tegelijk volstrekt en betrekkelijk is, ben ik het niet eens. Als de H. Schrift Gods woord is, is haar gezag volstrekt, zonder eenige beperking, en als we haar dat volstrekte gezag niet willen toekennen, erkennen we haar niet waarlijk als Gods woord. De Schrift is het woord van Hem, die de Souverein over alles is. Het gezag der Schrift laat zich niet beperken. Het Schriftgezag raakt niet alleen het godsdienstig, zedelijk leven, het gemoedsleven, het raakt ook ons denken; ook voor de historische mededeelingen geldt het Schriftgezag. Wáárover zij zich uitspreekt, dáárover heeft zij volstrekt gezag. En hier wordt het nauwe verband gevoeld, dat tusschen Schriftgezag en wetenschap bestaat. Alleen dan zouden die beiden niets met elkaar te maken hebben, wanneer er geen onderwerp was, waarover Schrift en wetenschap beide zich uitspraken. En dit is niet het geval; en de Schrift als het woord van God heeft een zeer uitgebreide gezagsfeer, en in de wetenschap werkt een onuitroeibare drang om het veld van haar onderzoek zoo uitgebreid mogelijk te nemen. De aanraking van Schrift en wetenschap is onvermijdelijk, en dan staat het vast, dat aan de Schrift de voorkeur toekomt, maar dit wordt door velen ontkend.”

Over het tweede deel van het onderwerp, de wetenschap, betoogde Prof. Aalders, dat het zeer moeilijk is, daarvan een scherpe begripsbepaling te geven. Kort samenvattend wees hij er allereerst op, dat het er bij de wetenschap om te doen is, de werkelijkheid te leeren kennen, en dat ze niet rust, eer zij de geheele werkelijkheid, den ganschen kosmos, heeft leeren zien in één machtig verband. De samenhang in dien kosmos is daarin door God gelegd, en de wetenschap is dus het nadenken van de gedachten Gods. Zoo wordt het niet door allen verstaan, maar de in hen aanwezige drang om de orde in den kosmos op te sporen, getuigt toch van Hem, die ook hen schiep, naar Zijn beeld, en daarmee in hen de aandrift legde om Zijn gedachten na te denken, zooals ze in het geschapene tot uitdrukking gekomen zijn. De wetenschap heeft nog een ander kenmerk: ze gaat methodisch te werk. Van groot belang nu is daarbij het doel, dat men als het einde in het oog houdt. Dit kan de bevrediging van een puur menschelijk verlangen zijn naar kennis, of om Gods gedachten na te denken en Hem daarin te verheerlijken. Hierin gaan de wetenschappelijke onderzoekers onverbiddelijk uiteen en komen dus ook tot verschillend resultaat, waardoor het volstrekt buitengesloten is, dat men zou kunnen spreken over de wetenschap als een macht, die met onfeilbare gewisheid uitmaakt, hoe de werkelijkheid in haar samenhang is. Bij het combineeren van de wetenschappelijke gegevens immers, bij het zoeken van den samenhang, het meest eigenlijke en hoogste werk van de wetenschap, moeten de inzichten der onderzoekers

uiteen loopen. Hier komt een persoonlijk element in het spel en doet zich vooral de invloed van de dieper liggende beginselen gevoelen. Hier ontstaat een conflict. Een conflict tusschen een wetenschapsbeoefening, die zich wil bewegen naar de lijnen door God Zelf aangegeven in Zijn Woord, en een, die dat niet wenscht te doen.

We verblijden ons over dit heldere geluid, over deze beginseltaal. Geve God allen in ons land, die het gezag van onzen Bijbel tot nu toe hebben gehandhaafd, genade om zich die keuze nooit te berouwen, om zich den moed niet te laten benemen door miskenning, zelfs van hen van wie men anders mocht verwachten.

J. H. THOMAS, eens de ziel van de Engelsche organisatie van spoorwegpersoneel, is nu, door zijn deelneming aan de Nationale Regeering, door zijn vroegere vrienden verloochend; zóó zelfs, dat met groote meerderheid van stemmen besloten werd, zijn pensioen, hem toegekend vanwege zijn levenswerk ten bate van het spoorwegpersoneel, in te houden.

Thomas heeft zelf een vurig pleidooi tegen dit besluit gehouden, niet, zooals hij zeide, om het geld, maar om het beginsel. Want hij was veroordeeld, omdat hij de partijmachine van minder belang achtte dan het heil der natie. Men eischte van hem, dat hij de Nationale Regeering zou verlaten. „En” — zoo riep Thomas uit — „liever mijn pensioen weg, dan mij mijn onafhankelijkheid laten ontnemen.”

Thans is Thomas minister van de Dominions, en zal in deze kwaliteit begin Januari op reis gaan, om Zuid-Afrika te bezoeken.

DE OPGAANDE LIJN

12)

DOOR J. SMELIK

Er waait een gure, vochtige wind, als Potma en ik van Ploegsma vandaan komen. Huiverend zetten we de kragen op. Hier, op de donkere oprijlaan, hebben we den wind schuin tegen, maar als we aanstonds op den grooten weg zijn, hebben we hem gelukkig achter.

Het is stikdonker: er is geen enkele ster te bespeuren. Ik ben blij, dat Potma zoo'n heil-stralende carbidlantaarn heeft; op het platteland heb je eigenlijk aan een elektrische lamp niet veel.

Het bezoek is ons niet meegevallen.

We praten er onderweg druk over, maar ik voel wel, dat 't ook Potma nog al sterk is tegengevallen.

Ploegsma is niet te overtuigen: hij is heelemaal opgewarmd door Weller. En vol bezwaren schijnt hij te zitten tegen mijn preeken. Die zijn hem te voorwerpelijk, te intelektualistisch (dat woord heeft ie zeker uit een